

Lovforslaget sattes til Forhandling.

H. P. Johansen: Vort Parti beklager naturligvis, at det af os stillede Ændringsforslag er blevet stemt ned ved anden Behandling, men alligevel skal jeg tillade mig at anbefale mine Partifæller at stemme for Lovforslaget nu ved tredje Behandling.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 61 Stemmer.

Første Næstformand (Rytter): Lovforslaget vil nu blive oversendt til Folketinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af den midlertidige Ændring af 30. Maj 1940 i Ulykkesforsikringsloven.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 869).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 58 Stemmer.

Første Næstformand (Rytter): Lovforslaget vil nu blive oversendt til Folketinget.

Den følgende Sag var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gældsbegrænsningsloven.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 339).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Kjær): Herved har jeg den Ære for det høje Ting at fremsætte Forslag til Lov om Forlængelse af Gældsbegrænsningsloven, efter at dette er vedtaget af Folketinget.

Da Gældsbegrænsningslovgivningen sidst behandlede her i Tinget i December 1945, var det fordi der efter Gennemførelsen af de nye Ejendomsskyldvurderinger pr. 1. Oktober 1945 rejste sig Spørgsmaal om,

hvorvidt man skulde gaa over til at benytte de nye Vurderinger ved Beregningen af Lovens Laanegrænser. Det bestemtes dengang — ved Lov af 21. December 1945 —, at man indtil 31. Marts 1946 vedblivende skulde benytte de gamle Vurderinger som Grundlag for Beregningen af Laanegrænserne. Samtidig begrænsedes Lovens Gyldighed til 31. Marts 1946, idet det var Meningen, at man skulde tage Spørgsmaalet om, hvorvidt og under hvilke Former Loven derefter yderligere skulde forlænges, op til Behandling, naar Virkningen af en eventuel Overgang til den nye Vurdering bedre kunde overses.

Hvad nu først angaar det Spørgsmaal, om Lovgivningen i det hele taget skal forlænges, er det min Opfattelse, at denne Lov har haft en meget stor Betydning ved at forhindre en for høj Prioritering af Ejendomme. Da Pengerigeligheden og dermed Muligheden for udstrakt Kreditgiven mod Pant i fast Ejendom fortsat er til Stede, og da der ikke er nogen Sikkerhed for, at Krigsaarenes gode Konjunkturer vil fortsætte, mener jeg det ikke forsvarligt i Øjeblikket at ophæve Lovgivningen, og der stilles derfor Forslag om, at Lovens Gyldighed forlænges til 30. Juni 1947, dog stadig saaledes, at den til enhver Tid vil kunne ophæves ved kgl. Anordning.

Med Hensyn til de Beregninger, der er foretaget over Virkningerne af, at man eventuelt gaar over til at beregne Laanegrænserne ud fra den nye Vurdering, skal jeg henvisse til de Oplysninger, der ledsagede Lovforslaget ved dets Forelæggelse for det andet høje Ting. Der er herunder forsøgt opstillet nogle skønsmæssige Tal for, hvor meget Behæftelsesmuligheden stiger ved den nye Vurdering, men jeg vil gerne fremhæve, at det ikke nær kan ventes, at denne Mulighed vil blive udnyttet fuldt ud, idet de høje Behæftelser ofte først forekommer i Forbindelse med Salg.

Saaledes som Forholdene ligger, har jeg fundet det forsvarligt at foreslaa, at man fremtidig bygger paa den nye Vurdering, dog saaledes at Laanegrænsen for Landbrugsejendomme samtidig nedsættes til principielt at udgøre 90 pCt. af Ejendoms-skyldværdien paa samme Maade som ved andre Ejendomme, hvortil stadig for Landbrugsejendomme kommer 100 pCt. af Værdien af Besætning og Inventar. Hvis det skulde vise sig, at de nye Laanegrænser herefter i enkelte Tilfælde vil blive lavere end de gamle, vil dette kunne afhjælpes ved Dispensation efter Lovens § 7.